

TEXT:

Lucie Suchá Groverová

Jeden den v domácí škole aneb cestopisné a jiné „hry“

Dnes ráno přišel balík buchet od babičky, neodolatelně lákavá příležitost sesednout se u hořících kamen a trochu se poohlédnout po světě :-). Náš sedmimístný obytný přítel právě prochází opravou, a tak to vypadá, že z toho našeho již tradičního cestování nebude v nejbližší době nic. A co tedy s tím slibovaným výletem?

Co takhle cestopisné hry? Začínáme cestami po Evropě. Při házení kostkou jeden přes druhého vzpomínáme, kde všude jsme byli, kam všude jsme chtěli a ještě nedojeli a o kterých zemích ještě vlastně ani nepadla řeč.

Kde všude jsme spolu byli...

Vzpomínáme na italské soboty, kdy celé rodiny vyjdou do ulic, zmrzlina se prodává ještě v deset večer a malé děti je vidět kdekoli ještě kolem půlnoci. Přímé pohledy do očí, hlasité pozdravy a jedinečné pizzy zůstanou navždy v každém z nás... Francie s úžasnými přímořskými městečky, kolosea a pozůstatky z doby římské, Provence se svými levandulovými lány, všude kam oko dohlédne vinice, Cannes a jeho působivý noční život, Carcassonne s celou svou velkolepou majestátností, cassoulet – jídlo s ro-

dokmenem... Španělsko se svými palmami plnými barevných papoušků... Maďarsko, kde jsme nerozuměli ani slovo, a když už jsme měli pocit, jak dobře jsme se domluvili na poledním obědě, přinesli nám rýži s obalovaným camembertem. Dodnes nevíme, zda jsme si to skutečně objednali, nebo to je místní specialita... Ukrajina se svou rozpolceností, honosnými stavbami, špínou a chudobou vedle sebe. A pozor, ukrajinská pizza chutná poněkud jinak, než ta italská... Rakousko se svými solnými jezery a tak problémovým nocováním. Při každé sebemenší naději na možnost nočního parkování stranou města závora. Šplháme autem serpentýnami výš a výš, jedna závora za druhou... Monako plné zahrad na střechách mrakodrapů... Polsko se svými pirohy a kyselým žurkem... Slovensko s divokým Dunajem, Děvínem, Spišským hradem, říbezlákem, haluškami...

Lucie Suchá Groverová

Lucie Suchá Groverová – autorka knihy *ABY POROD NEBOLEL* a *ABY ŽIVOT NEBOLEL* (vyjde v dubnu 2014), nezávislá publicistka, lektorka workshopů vědomého porodu, sebepoznávacích seminářů a průkopnice prenatální komunikace prostřednictvím intuitivní kresby, básnířka, designérka, provází individuální konzultace v domě osobního rozvoje Maitrea, člověk, žena, máma, partnerka... Děti: Matyáš 14 let, Viky 9 let, Joannka 7 let, Kryštof 5 let a lotosový Adam 2,5 roku

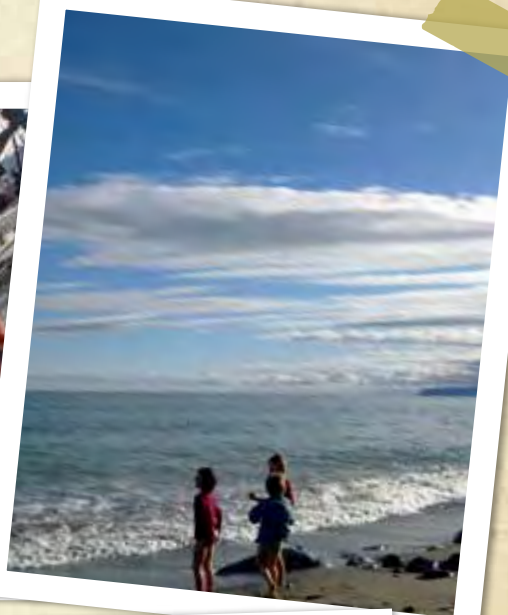
Kde jsme ještě nebyli?

A co ten nedotažený projekt? Kdy dojedeme k tomu oceánu? Vzpomínáme, jak se náš Matyáš před sedmi lety rozhodl, že chce vidět na vlastní oči oceán. „Nechci se na něj koukat někde v televizi, chci tam BÝT, chápete?“ Chápeme a osvětlujeme tehdy sedmiletému synkovi všechny strany mince včetně finančních nákladů. Matyáš se rozhoduje okamžitě, že bude podnikat stejně jako my a na cestu k oceánu si peníze zajistí. Vyhledáváme nejbližší možné místo, kam by se dalo jet, a shodujeme se na Gibraltar. Pomáháme synovi najít jeho silné stránky, něco, co ho baví a zároveň to může udělat radost druhým. Další den přináší štosy vlastnoručně namalovaných kreseb a brzy na to vyrazí s mužem do tiskárny. Vznikají první trička a tašky, přicházejí první objednávky, první prodej na vánočním jarmarku...

a také věta majitelky jednoho trutnovského obchůdku, kde spolu s Matyášem trika i s celým příběhem nabízíme: „To nevíte, že je v Evropě dětská práce trestná?“ „Mami a oni mě můžou zavřít?“ ptá se poté syn... Inu, jde o úhel pohledu. Pro někoho „dětská práce“, pro druhého veliké dobrodružství s obsahem všech možných kvalit včetně finanční gramotnosti :-). Házíme kostkou, obsazujeme jednotlivá hlavní města a spřádáme plány na další výpravy. Projekt Cesta k oceánu se nám pod vlivem jiných událostí a cest poněkud pozastavil, takže je na čase ho oprášit :-). Tímto je projekt opět aktivován a trika jsou na mých stránkách opět k dispozici :-). (Poznámka: Matyášovi bude tento rok patnáct a od svého prvního podnikání už vystřídal mnoho nejrůznějších podnikatelských záměrů. V době, kdy jsme u nás na vesnici odmítli platit sedmkrát poplatek (sedm lidí včetně dětí bez výjimky) za odvoz jedné popelnice, byl rozhodnutý, že bude popelář, protože odpad hodně a trvale vynáší.)

Na skok za bourcem

Města obsazena, plány připraveny k realizaci. Buchty v ošatce stále ještě jsou, nikomu se nikam nechce. Co takhle Hedvábná stezka? Ok. Jedeme dál. Nějakou dobu strávíme vyprávěním o hedvábí, bourci morušovém, výměnném obchodu, ale i o lnu, který se pěstoval u nás v Krkonoších, kdy ještě v nedávné době byl tkalcovský stav součástí téměř každé chalupy. Lámání lnu, česání a tkaní jsme zrovna před nedávnem zažili u kamarádky v Tkalcovském muzeu (psali jsme o něm v minulém čísle PDC).

Koukněte na:

luciegroverova.sweb.cz/materstvi.html – stránky Lucie Groverové

luciegroverova.sweb.cz/indiaskemotivy.html – prodej indiánských tašek a triček na cestu k oceánu :-)

www.lucieernestova.cz – hry a inspirační karty Lucie Ernestové

v té které rodině. Jídlo místních lidí není nikdy stejné, byť se to může na první pohled zdát. Povídáme si o tom, že si na rozdíl od paní průvodkyně nemyslíme, že místní děti jsou chudáci, protože se už od malička starají o své sourozence, zatímco rodiče pracují na poli. Mluvíme o tom, že s mladšími sourozenci je občas potíže, ale hlavně je to fajn a ten, kdo si vymyslel, že se děti dají někam do školky, by potřeboval zažít, co to je, když má člověk kolem sebe lidi, které má rád a jsou prostě jeho součástí. Shodujeme se na tom, že rozumíme tomu, proč himalájští nosiči nenosí trekové boty a občas neabsolvuji některé trasy, i když to podle zakázky turistů bylo „v plánu“ :-). V návaznosti na promítání máme za sebou rodinně shlédnutý film Karavana (velký úspěch), Malý Buddha (velké pochopení). Ještě ukazují dětem knížku 13 zrcadel mé duše od Reinholda Messnera, muže, který jako první zdolal všech čtrnáct osmitisícovek, a domlouváme se na výhledovém společném čtení.

Dovnitř i ven

Buchty dojedeny a dopoledne se chýlí ke konci. Další ze čtyřky her Lucky Ernestové – Objevitelskou necháváme zas na příště. A když jsme tak na té cestě směrem ven, sluší se také podívat se dovnitř. Vytahujeme jednu z 32 karet inspiračních obrázků s názvem Cesta k sobě a její název je TOUHA PO POZNÁNÍ – čím víc světu kolem sebe rozumíš, tím sebejistěji se v životě cítíš :-). Tak to by bylo a teď hurá ven do toho našeho krkonošského dobrodružství.

Vzhůru do hor

I Hedvábná stezka je zdolaná, a tak se zastavíme na další stránce u horolezecké čtyřky. Hru pro dva hráče necháváme na jindy, ale i tak se necháváme strhnout atmosférou a znovu se vracíme k promítání o cestách po Nepálu, které jsme absolvovali v trutnovském kině. Povídáme si o tom, že je nám na rozdíl od průvodkyně promítání jasné, proč se místním lidem nikdy nepřejí místní jídlo v podobě rýže se zeleninou a mohou ho jíst třeba třikrát denně. Proč? Protože si tu zeleninu i rýži sami pěstují. V jídle je obsažen jejich každodenní život. V jídle je uložena každá vteřina, každá změna počasí i každá aktuální situace

Pomůcky a hračky, které mají smysl

Rozsáhlá nabídka Montessori pomůcek
Dřevěné hračky pro všechny věkové kategorie
Vzdělávací a společenské hry pro jednotlivce i skupiny
Experimentální sady (fyzika, chemie, biologie, ...)
Pracovní nástroje do kuchyně, garáže i na zahradu
Repliky zvířat a pomůcky do přírody od firmy Safari Ltd.
Hudební nástroje
Kreativní sady a výtvarné potřeby
Knihy

Speciální nabídky a slevy
pro mateřské školy a rodinná centra

Sleva 5 %

pro čtenáře Pravého
domácího časopisu!
Zadejte kód „PDC05“
do nákupního košíku.

www.MontessoriHracky.cz

